

<p>روز: دوشنبه مورخ: ۹۸/۱۲/۲۶ پایه هفتم</p>	<p>تکلیف: ادبیات درس ۱۶</p>	<p>مدارس غیردولتی دکتر حسابی سازشی نو در کیفیت آموزش دبیرستان غیردولتی پسرانه دکتر حسابی (ری) دوره اول</p>	<p>نام: نام خانوادگی: کلاس:</p>
---	---------------------------------	---	---

درسنامه درس شانزدهم فارسی پایه هفتم

الف) معنی لغات و عبارات

خشن: ناخوشایند

خرخر: صدایی ناصاف و ناخوشایند

مودیان: آزاردهنده، با نیرنگ

غرغر: صدایی که از کشیده شدن چیزی بر چیز دیگر ایجاد می شود

حاکم: آن چه (آن که) همه چیز را تحت تاثیر خود قرار دهد.

ملافه: پارچه پهن و نرم که به عنوان روانداز استفاده می کنند.

جلب: به سوی خود کشیدن و جذب کردن

انبوه: فراوان

به سراغ او آمد: به جست و جوی او آمد

مطمئن هستم: اطمینان دارم

غرغش: صدای بلند و ترسناک

بدجنس: کسی که درون ناپاکی دارد، بدذات

التماس: درخواست همراه با اصرار

کنجکاو: حس جست و جو داشتن

رایحه: بوی خوش

سکوت مرگباری بر سالن نمایشگاه حاکم شد: تمام سالن را سکوت مرگباری فراگرفت.

بادی در گلو انداخت: مغرور شد (با غرور و تکبر حرف می زد)

خوب از آب در نیاید: خوب نتیجه ندهد.

ب) املاي لغات مهم

جمعیت زیاد، جذاب، تعجب، بازدید کنندگان، خشن و خرخر، طراحی و برنامه ریزی، نمایشگاه، سلامتی و

شادی، لرزه، درختان، بلوط، متأسفانه، جواب های غلط، تحسین، حالت خوشایند، انبوه

تماشاگران، سُرّاع، عصبانیت، رئیس، مرتباً، خفاش بدجنس، پرت کرد، التماس، صدای غرغر، صدای غرغش

<p>روز: دوشنبه مورخ: ۹۸/۱۲/۲۶ پایه هفتم</p>	<p>تکلیف: ادبیات درس ۱۶</p>	<p>مدارس غیردولتی دکتر حسابی سلفی نو در کیفیت آموزش دبیرستان غیردولتی پسرانه دکتر حسابی (ری) دوره اول</p>	<p>نام: نام خانوادگی: کلاس:</p>
---	---------------------------------	--	---

مانند، رایحه ی گل، صدای خش خش

(پ) دانش زبانی

*مستقبل یا آینده: مستقبل یا آینده برانجام کاری در آینده دلالت می کند. فعل مستقبل را از فعل مضارع خواستن و بن ماضی فعل مورد نظر می سازند. ، مثل : خواهم رفت . خواهد آمد

خواهم خواند خواهیم خواند

خواهی خواند خواهید خواند

خواهد خواند خواهند خواند

*انسان برای شناخت پیرامون خود از تجربه ، حواس و نیروی عقل استفاده می کند و پدیده ها را کشف و درک می کند اما وقتی به شناخت اموری می پردازد که بیرون از حواس و تجربه ی اوست ، درک و فهم آن ها دشوار می شود. ناچار برای شناخت آن ها از تخیل و احساس خود کمک می گیرد و از زبان رمزی یا کلمات نمادین ، استفاده می کند.

براین اساس هر پدیده ی جاندار، یا بیجان می تواند با مفاهیم مقایسه شود. این سخن ، دقیقا به معنای جانشین کردن چیزی به جای چیز دیگر نیست. بلکه کاربرد تصویرهای قابل لمس برای بیان معانی و احساسات و عواطف است. ابتدا وجه مشترک آنها شناسایی می شود. سپس هر یک از جنبه ها ی اشتراک ، رمز چیز دیگر می شود. این نوع بیان رمز آمیز ، موجب زیبایی و توانمندی زبان می گردد. شاعران و نویسندگان با استفاده از تخیل و آوردن شخصیت های غیر انسانی ، ذهن آدمی را وادار می سازند تا شبیه آنها را در جامعه و اطراف خود پیدا کنند.

این گونه داستان ها را " داستان های رمزی و نمادین " می گویند.